

Doniosłość receptywności w antropologii chrześcijańskiej.

Studium przypadku nowego feminizmu

Streszczenie

Artykuł prezentuje argumenty na rzecz priorytetu receptywności wobec produktywności, jakie zawarte są w nowym feminizmie. Nowy feminizm to stanowisko teoretyczne i praktyczne, posiadające też pewne cechy ruchu społecznego, które opiera się na założeniach antropologii chrześcijańskiej, a w szczególności inspirowane teologią kobiety zaproponowaną przez Jana Pawła II. Nowe feministki, np. Pia Francesca de Solenni czy Michele M. Schumacher, krytykują nowożytną kartezjańską wizję umysłu jako przesadnie akcentującą jego aspekt twórczy oraz dewaluującą aspekt kontemplacyjno-receptywny. Aspekt ten łączą one z pewnych powodów z kobiecością (choć obecny jest w mężczyznach i kobietach), a jego wykluczanie lub dewaluację postrzegają jako ważny powód dyskryminacji kobiet w nowożytności oraz przejaw niewłaściwego ujęcia antropologicznego ludzkiej podmiotowości. Nowe feministki w zaskakujący często dla współczesnych odbiorców sposób dowodzą, że bardziej zrównoważony obraz człowieka i jego umysłu, jaki obecny był w erze przednowożytnej (np. u św. Tomasza z Akwinu), był bardziej adekwatnym opisem rzeczywistości niż ujęcie kartezjańskie, a zatem postulują one przywrócenie receptywności należnego jej w antropologii miejsca.